

Stif. Han har fundet, at jeg ikke har fremført noget Væsentligt. Det forekommer, mig dog, at jeg har anført, at Hovedhensigten med Lovens Bestemmelser tydeligen sees at være Hensynet til Individets og Statens Lary. Jeg gif nærmere ind paa, hvad jeg forstod ved Individets Lary, der nærmest vedrørte det Dekonomiske, men tildeels ogsaa det Moraliske; hvad Statens Lary angaaer, henvisse jeg til Pensionsbyrden for Staten, men jeg har maaskee ikke tilstrækkeligt skarpt og udførligt dvælet ved den Skade, der kunde paaføres Staten indirekte, derved, at dens Tjeneste lider, hvilket jo skeer, naar den skal besørges af Mænd, som lide af Næringsforg og have et nedtrykt Sind og maaskee derved mere og mere forfalde og blive udygtige. Jeg skal endnu kun med Hensyn til, hvad den sidste Taler berørte, i Korthed gjøre opmærksom paa, at, naar jeg henvisse til Englands Exempel, saa troede jeg ikke, at det var nødvendigt nøiere at godtgjøre, hvorfor jeg gjorde det; det er nemlig bekjendt, at i den engelske Hær besættes Officerposterne paa en anden Maade end i hele den øvrige Verden, idet nemlig Officerpladserne kjøbes for en vis Sum, saaledes, at enhver Officer ved sin Indtrædelse godtgjør, at han er i Besiddelse af en vis Formue.

Tscherning: Denne sidste Bemærkning af Krigsministeren var vistnok ikke ganske vigtig, thi der findes i den engelske Armee tre forskjellige Arter af Officerer. Der findes dem, der komme fra Glevskolerne, og deres Antal er ikke ringe, og disse kjøbe ikke Pladserne og erlægge ikke en eneste Skilling for dem; der findes Pladser, hvortil Officererne forstremmes fra Underclasserne, og disse kaldes Kronens Pladser, fordi de skaffes af Kronen den første Gang, de indtræde; der findes endelig en tredje Art, og jeg vil gjerne indrømme, at det er et meget stort Antal, men som altid aftager, fordi efterhaanden ved Dødsfald indrages de usolgte Pladser under Kronen. Denne tredje Art kjøber sine Pladser; dette Kjøb er forøvrigt en formel Sag og tyder ingenlunde paa Formue, det er kun i det første Nidblik, at der skeer et virkeligt Udlæg af en betydelig Sum, og en Mand bliver ikke rigere derved, at han giver sine Penge ud; den næste Gang sælger en Mand

en Plads, idet han kjøber en, det er altsaa kun Differentseffekten, det gælder om, men den er ikke stor, og om den kan jeg ogsaa sige, at den gjør ikke den Mand rigere, som giver den ud; han vilde vedblive at være rig, naar han fik Pladsen, uden at give Pengene ud; altsaa deri troer jeg ikke ligger noget Argument. Derimod vil jeg meget gjerne indrømme, at der i den engelske Armee ved mange Leiligheder er taget Hensyn til gifte Personer, som ikke kunne tages, og som jeg troer, det vilde være urigtigt at tage ved andre Hæere, idet det nemlig ofte tillades dem ved Colonialforsendelser af Tropper at tage deres Familie med paa Statens Regning, hvilket er en meget væsentlig Ting; dernæst er der igjen den Ting at bemærke, at just derved, at Officeren bestøder sin Plads saaledes, at han kan sælge den, saa er man lidet nøieregnende med at tvinge den Officer, der bringer sig selv i et mere misligt eller maadeligt Forhold, til at forlade de Raar, hvori han befinder sig; det er ikke sjældent, at naar en Officer, ved ubesindigen at have giftet sig, har bragt sig i uheldige Raar, saa at han, paa Grund af sin flette pecuniaire Forsatning, ikke engang tilbørligt kan opfylde sin Tjenesteplicht, at han da paa en saa bestemt Maade bliver opfordret til, hvad man kalder at sælge ud og træde tilside, at han ikke kan undlade det, og ellers vil blive tvungen ved saadanne Bestemmelser, at han Intet faaer for sin Plads. Jeg troer altsaa ikke, at en Sammenligning med en Armee af denne Bessaffenhed passer, undtagen seet fra Sædelighedens Standpunkt, og det er fra dette Standpunkt betragtet, at man i den engelske Hær, som i hele England, har ladet Giftermaal være en fuldkommen fri Personligheds-Sag (Hør!). Jeg vil meget gjerne indrømme, og jeg har seet det jævnlige, at Officerer ere blevne nedtrykte af Næringsforg ved ubesindigen at have indladt sig i Ægteskab; men jeg har ogsaa seet mange nedtrykte af Næringsforg, maaskee fordi de intet Familieliv havde, fordi de intet Tilhold havde, men altid levede paa Værtshuse (Hør!), og jeg har seet Mange nedtrykte af Sorg, der hidrørte derfra, at de førte et ægtefabeligt Samliv, uden at have indgaaet Ægteskab, hvorved de gjorde Forsørgelsen af deres Børn, selv ved